

در عصر مجاز امام صادق عليه السلام

عقائد مجلسی

مقام نوری ائمه عليهم السلام

جلسه ۱۱

استاد امیدواری

مقام ائمه عليهم السلام

سفراء و انبياء الهی در باطن و حقیقت متباین از دیگر افراد بشرند اما در ظاهر از جنس بشرند. دلیل این که در ظاهر بشر هستند این است که جامعه به این انسانها - که اینطور به کمالات عالیله دست پیدا کرده اند اما در عین حال بشری هستند - میل و اقبال داشته باشند و ارتباط برقرار نمایند. همانطور که قرآن می فرماید: **وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ** (انعام ۹)؛ یعنی چنانچه فرشته ای را به رسالت می فرستادیم، او را هم به صورت بشر در می آوردیم.

مرحوم علامه مجلسی در این بخش از کتاب راجع به خبری مشهور که درباره ی عقل می باشد بیاناتی دارند.

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: زمانی که خداوند عقل را آفرید به او فرمود: ادبر، پشت کن و او پشت کرد، سپس فرمود: اقبل، رو کن او رو کرد آنگاه خداوند فرمود: به عزت و جلالم سوگند که خلقی بهتر از تو نیافریدم، به سبب تو ثواب می دهم و به سبب تو عقاب می کنم.

مرحوم علامه مجلسی می فرمایند: ممکن است مراد از عقل در این خبر مشهور وجود مقدس پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) باشد. منظور از اقبل این است که خداوند از ایشان خواستند تا به مراتب فضل و کمال و قرب الهی برسد و منظور از ادبار این است که بعد از رسیدن به این کمالات متوجه خلق شده و به تکمیل و هدایت آنها پردازند.